Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καιόμενον. οὐ γὰρ ἀν ἐτυφώδη τὰ σύγγραμμα δίκα τῆς σῆς ἀδελφῆς καὶ ἐκκλησιαστικοῦ. Καὶ δή, ὦ "χρυσοῖν δαιμόνιον δαιδαλόχειρ δημιουργέ," καὶ τούτους δὴ τοὺς λίθους τοὺς ἱερούς παρεμβὰν κρουάζαμι ποτὶ κάθημιν, καὶ μὲ ὥρης ἀρμοσούς, κόσμει καὶ δι' αὐτῶν (εἰ τι καὶ τῶν τοιούτων ὄβριμος) τὸ σὸν ἀδαμάντινον τεῖχος, κάθου σου τάξας αὐτούς, ὅσσον ἂν μάλιστα τὸ τοῦτον εὐθυμὲς ἀνοικοδόμητο τῷ κάλλει τῶν λίθων καὶ ἐν τοιῇ ἐμμονίνῃ καὶ τετραγώνῳ κροβυμμάτων τοῦ τέχνη εἰκοκροοδούμενον. εἰδ' ἀκρῶν κατάκαιρα καὶ κρὸς τὴν σωάρθην δυσωδῆ καὶ δυσάρμοστα ἐμοῦ τὰ μιδάρια, κοιόδωσαν μετὰ τῶν κακκάνων ἀποῤῥιφθέντα" παρὰ ἐκμῆνι δαιμόνιος," ἐνδα" πόσσον κύρας βρυχόμενας φυδοῦς κόμμας

Ἄνοσον, εὔθυμον, εὐδαίμονα διαμερείη σου τὸν βίον Κύριος ὁ Θεός ἐν μακαρίοις, κοσμῶν τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τῆς βίβλου σου καὶ τῆς πολιτείας, καὶ παρόντος σεμνυνόμενον ἐπὶ τοῖς παλαὶ τῶν πάλαι τῆς εὐσεβείας ἀγῶσι, φυλάττοντα καὶ διαφυλάττοντα Σλάφανε. Τῇ ζ! Δεκεμβρ! αωλδ! ἐξ Ἀθηνῶν.

ὁ βίος ἐν χειμῷ καὶ ἐκκλησίᾳ.

Κ. Οἰκονόμος.

Τῷ αὐτῷ.

Σεβάσμιε καὶ μεγάλαυμε βίκε ἰατρέ!

Ἐμεμφα κρόσαμι μικρὰν κρὸς τὴν σοφίν σου καὶ ἴσον μεγάλη χέρουσαν καὶ χέρω μεγάλους ζωοχρί. Λὸ καὶ δεξιᾶς ἀναπτύσσω ἐν ἐξιώδει. Καὶ γὰρ" κρὸς λέκκι μικρὸν ἄδικον ἄκος ἐν σφῇ· σοφὰ τ' ἂν ὄφοις καὶ παρὰ μεγάλῃ χέρει δοῦν. ἀνόμοι δ' ἄρα, νῦν ἄχαρι βυγὸν ἀνθρώποις ἀκαίρουσι· ἐκφεύγω λαῦλα καὶ ὀμοφῶ, ὅτι "λιμὸς οὐ δόφρ ἐμί". Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ ἀσκιμεναίμι μέχει σύμμεσον κρὸς ἓν ὀβίμος Ταντάλιδης ἐπόμενοί μοι κρὸς σου σκραδίαν καὶ τὴν ἀκρόφιν, ἐκκλίν ἀκκάλλιν κομίζων αὐτὸν ἔχειν τὸν σκραδίαν· καὶ ἔμεμφα κοφχίνις, ὕς μοι ἦν, κρὸς ὑμᾶς τὰ κερ' ἐμοῦ· μόνον ἐν βοβοῦμις μόνως ἐκκόσιον, τὴν χάριν τῆς κρὸς αὐτὸν μνεμεμίας. Λέμοβοῦμις τὸ λοίνον ἐμὸ καὶ ὀμοφῶ, οὐ δὲ, βλέφαλε, δέξαι, κρεκαμεμῶ. Διὰ δὲ τὸ δῶρον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

6

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

4) Στεφάνῳ Καραθεοδωρῇ ἰατρῷ.

Ἐχοχάλαι ἰατρὲ καὶ βιγόοορε καὶ βίλε!

Πολλὰ καὶ καλὰ καὶ καθ' ἑκαυτὸν ἐπιστεύομεν καὶ διὰ τοῦ βίγου ἐωσβίου διεμόρμην νοσμίνη περὶ τῆς θεοσεβείας σου ψυχῆς. ἤδη δὲ καὶ γεφβίδος ἀορίστως περόσιμι καὶ καλαβιγῶ καὶ καλασσάζομαι νόθῳ νομῷ τὴν ἐωσβεβαίαν σου κοεμβή, ἐπιγνωριονῶν, ὅτι μου καὶ διὰ γεόγραλος ἐσπουδάσθης καὶ τὴν βίβλον ἀσπάζομαι τὴν χενοῦ, οὐ τὴν τυχοῦσαν εὐφεσούνην μοι προξενήσας. Μακάριος εἶ, δοῦμε τοῦ χεμοῦ ἀγαθὲ καὶ σοφέ, ὅτι τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐπιλεξάμενος ἀμνείβῃ τὸν κλῆρον καὶ σεβαίτιν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῆς ἐωσβείας. μακάριος, ὅτι ὡς βεόπνευστος γεόγραλος ἐπεβάλλου ἐπὶ τοῦ φρυσίου θεσαυροῦ τῆς φιλεδίου ψυχῆς σου κατθιαί τε καὶ κοινά, ὅσα τῆς τοῦ γεόγραλος οορίας καὶ ὅσα τοῦ σοκόραλος, εἰς ὑστεφόφιον τῆς φοιμενουμένης ἐκκλησίας, καταβάλλων τοὺς πονηφαίους. εὐλογητὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐδέ ποτ' ἐγκαταλείπει τὴν ἐκκλησίαν ἀβοήθητον, ἀλλὰ πολὰ τὴν πατρῴαν ἀποστέλλει καὶ τοὺς φοφαίχους, καὶ ποτὲ μὲν Ἀρχιμάλας ἰατροὺς ἀνατέλλει, ποτὲ δὲ Κορεσσίους, ἄλλοτε δ' ἄλλους, καὶ δὲ καθ' ἡμᾶς τοὺς γεφαιτεφέους διέφανον, τοσούτῳ Κορεσσίου καὶ Ἀρχιμάλου καὶ τοῦ ἐν Ναξιαλῷ Καισαρίου σοφώτεφον, ὅσῳ καὶ ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τῆς ἐκκλησίας βοβεόντερος, καὶ οἱ πολέμιοι τὰ ἀλλότριοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίων αὐτῶν, καὶ οὗτοι κακουργόλαβοι, καὶ ἐφὸ πάντων ὁ σοφιστὴς ὁ Χῖος, ὁ μάλλον Ἀσσύριος, ὁ κατέφραξας τὴν δυνάμει τοῦ χεμοῦ. ἐυγχαίρω σοι, βίγι κοεμβή, τὴν βίβλον ἐπιμελῶς ἀσπαζόμενον. ἐπιδὲ δὲ καὶ συγγραλά τινα καὶ παρ' ἡμῶν ἀσπάζεσαι καὶ αὐτὴν, ἔγραψα θαρρούντως καὶ σύμπαν σοι ἐν τῷ παρόντι ἐγκυκλοπαιδικὴ ἐσπουδάλα, δράκα ὕλατος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρυσάμενος ἐκείνου, παρὰ ᾧ οὐ κατατοξεῖς σκυθικωμένος, ὡς ἐμοὶ κατέκαρπος, καθ' ὃν διεξόδους τῶν ἀκηκεάτων ὑλάτων, καὶ κατεκοδόμησας ἐν πᾶσιν, οἷς κατεφοφοφεῖς ἐν τοῖς ὀρθοδόξοις ἐμμέναις ψυχοφόφοις κατεποῖς. Ἀσπάζομαι δὲ πάντα ὁσίως παρά σοι τὸ χαιφόμενον βουλῇ καὶ μιᾷ τοῦ βιβλίου καὶ φοχυτίμου Γεωργίου τοῦ Μαυροκορδάτου, καὶ τῶν φεφομένων σοῦ ἀκαι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ